

Τα ελληνοτουρκικά ροκανίζουν την κυβέρνηση και πολιτικό σύστημα

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη απέσπασε κάποιους δημοσκοπικούς πόντους συμπάθειας στην κοινή γνώμη με τους αρχικούς χειρισμούς της στην υγειονομική κρίση και τη διαχείριση της μεταναστευτικής κρίσης στον Έβρο. Αυτή την ανοχή, αν όχι αποδοχή, της κοινής γνώμης χάνει σταδιακά με τους χειρισμούς της κατά το δεύτερο κύμα της πανδημίας και στα ελληνοτουρκικά. Και αν η διαχείριση της πανδημίας είναι μεν σοβαρό ζήτημα, με αντιστρεπτές συνέπειες δε, δεν ισχύει το ίδιο με το ελληνοτουρκικό μέτωπο. Και αυτό διότι, η τουρκική απειλή είναι υπαρξιακή για την Ελλάδα, η αντιμετώπιση της οποίας θα κρίνει το αν θα παραμείνει η χώρα μας εδαφικά ακέραιη τις επόμενες δεκαετίες.

Είναι πραγματικά δύσκολο να κατανοήσει κανείς τους χειρισμούς της κυβέρνησης τους τελευταίους δύο μήνες. Από το «είναι κόκκινη γραμμή η προσβολή της υφαλοκρηπίδας μας» περάσαμε μέσα σε δύο μήνες στην ανεκδιήγητη δήλωση Γεραπετρίτη ότι «η κόκκινη γραμμή μας είναι τα βν.μ.». Την ίδια ώρα το Oduc Reis έχει ερευνήσει (;) όλη την ελληνική υφαλοκρηπίδα τους τελευταίους δύο μήνες και έφτασε ήδη ακριβώς έξω από τα βν.μ. στο Καστελλόριζο. Χωρίς να υπάρξει επί της ουσίας καμμία κύρωση ελληνική (ας μην αναφερθούμε στην αστειότητα των ευρωπαϊκών...) προς την Τουρκία. Που σημαίνει ότι εγκαταλείπεται εν τοις πράγμασι το αναφαίρετο δικαίωμα επέκτασης των χωρικών μας υδάτων στα 12ν.μ. Ταυτόχρονα, η ελληνική κυβέρνηση, ιδιαίτερα το Μέγαρο Μαξίμου, εμφανίζεται να έχει ως «στόχο» (!) την έναρξη των περίφημων διερευνητικών, στην πράξη διαπραγματεύσεων με τον εισβολέα. Και ο πρωθυπουργός δηλώνει «ότι η Τουρκία κάνει έρευνες σε αμφισβητούμενη περιοχή». Όλα αυτά έπονται της θλιβερής εγκατάλειψης της Κύπρου και των δύο συμφωνιών με Ιταλία και Αίγυπτο, που ουσιαστικά συνιστούν υποχώρηση από την πάγια ελληνική θέση ότι τα νησιά έχουν ίσα δικαιώματα σε υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ και ουσιαστικά παραδίδουν την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου στις τουρκικές διεκδικήσεις. Με όλα τα παραπάνω, η Ελλάδα συρρικνώνεται κάθε μέρα που περνάει. Τα παραπάνω, επαναλαμβάνουμε, είναι δύσκολο να τα κατανοήσει κανείς. Με μία όμως προϋπόθεση: ότι έχει στο νου του ότι η ελληνική κυβέρνηση υπερασπίζεται αυστηρά τα ελληνικά συμφέροντα και μόνο. Δυστυχώς, όμως, κάτι τέτοιο δε συμβαίνει και αυτό αφορά όλο το πολιτικό σύστημα και όχι μόνο την κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση, μάλλον, ξεχνάει πώς έπεσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και το ρόλο της Συμφωνίας των Πρεσπών σε αυτό. Και φαίνεται ότι αδυνατεί να καταλάβει ότι η ελληνική κοινωνία έχει πια κατανοήσει τον υπαρξιακό χαρακτήρα της τουρκικής απειλής. Η στάση της κυβέρνησης, εφόσον συνεχιστεί, στα ελληνοτουρκικά είναι βέβαιο ότι θα αποτελέσει την αρχή του τέλους της. Ελπίζουμε, στο μεταξύ, να μην την πληρώσει ακριβά και ανεπανόρθωτα η ίδια η Ελλάδα.